

Sausio vidurys, kitaip sakant, pats viduržiemis.

Slidu. Tai lyja, tai sninga, atodrėkis, nebešalta, varveklių dešros karo - todėl nebesuprasi: pavasaris jau, ar tik viduržiemio išdaigos? Baltas sniegas į galvą atveja baltas ir švarias mintis, primena malonius vaikystės išgyvenimus, kviečia į lauką pasimėtyti sniego gniūžtėmis, lipdyti senį besmegenį...Antradienį, avėdami auliniais batais, po mokyklos kiemą krykštavo, dūko ir žaidė visi: ir darželinukai, ir dešimtokai, ir mokytojai. Netrukus palei mokyklos sieną vienas po kito dygo „Draugai“, „Šeimos nariai“, „Ateiviai“, „Mokyklos darbuotojai“, „Atsiskyrėliai“, „Įsimylėjėliai“- žodžiu, besmegeniai. Balti, šarmoti seniai, su šluotkočiais, kepurėmis, angliukų akimis, morkos nosyte, šiaudų plaukais.Draugiškai „okupavę“ mokyklos teritoriją naujieji gyventojai su ilgesiu žvelgia į mokyklą ir svajoja, kad jie sutiks mus kiekvieną rytą ir bus... nemirtingi